

■ «Λησμόνησαν νὰ ἐμφυτεύσουν τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιά τους»

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἄστοργης συμπεριφορᾶς στοὺς γονεῖς*

Ένα ἀνδρόγυνο εἶχε τέσσερα παιδιά: δυὸ κορίτσια καὶ δυὸ ἀγόρια. Τὰ μεγάλωσαν «κακὴν κακῶς», ὅπως λέμε, μὲ πολλὴ φτώχεια, τὰ φρόντισαν ὑλικῶς καὶ τὰ πάντρεψαν.

Ὅμως, οἱ δύσμοιροι ἐκεῖνοι γονεῖς λησμόνησαν ἓνα πρᾶγμα στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους: **Νὰ ἐμφυτεύσουν τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιά τους.**

Αὐτὸς ἔλειπε ἀπὸ τὸ σπίτι τους, ἀπὸ τὴν ἀγωγή καὶ τὴν ἀνατροφή πὸ ἐδωσαν στὰ παιδιά τους καὶ τώρα βέβαια θὰ λείπη καὶ ἀπὸ τὶς τέσσερες καινούργιες οἰκογένειες πὸ ἐκαναν αὐτὰ.

* * *

...Τὰ χρόνια πέρασαν καὶ γέρασαν οἱ γονεῖς καὶ ἐπειδὴ ζοῦσαν χωριστὰ ἀπὸ τὰ παιδιά τους, κάλεσαν μιὰ μέρα τὰ δυὸ τους ἀγόρια (αὐτὰ ἔμεναν πιὸ κοντὰ τους) καὶ τοὺς εἶπαν, ὅτι θὰ πρέπει κάπου-κάπου νὰ πετάγεται καμμιά νύφη νὰ τοὺς βοηθᾷ λιγάκι.

Ἄν θέλανε νὰ τοὺς ἐνοχλοῦν μὲ τὴν παρουσία τους, γι' αὐτὸ καὶ εἶχαν ἀποφασίσει νὰ μείνουν χωριστὰ ἀπὸ τὰ παιδιά τους.

Τί λέτε πὸς ἀπάντησαν τὰ ἀγόρια;

- Νὰ τὸ πῆτε στὶς κόρες σας!... Αὐτὲς νὰ σᾶς βοηθήσουν κι ὄχι οἱ γυναῖκες μας!

Τὸ εἶπαν καὶ στὶς κόρες τους, ἀλλὰ μὲ μούτρα «ξινὰ» τὸ δέχθηκαν οἱ γαμπροί.

* * *

Πέρασε λίγος καιρὸς κάπως στενόχωρα γιὰ τοὺς δυὸ γέροντες γονεῖς.

Μιὰ μέρα ἐπιασε φωτιὰ τὸ σπίτι τους καὶ ἐγίνε στάχτη. **Μετὰ** πολλοῦ κόπου μπόρεσαν

να τούς σώσουν οί πυροσβέστες. **Τ**ώρα τί θα γίνη; **Σ**ε ποιό σπίτι θα πάνε να μείνουν τὰ δύο γεροντάκια; **Σ**ε ποιό σπίτι; **Σ**ε κανένα! **Γ**ιατί κανένα ἀπὸ τὰ παιδιὰ τους δὲν ἤθελε νὰ τὰ πάρη.

* * *

Γιὰ δυὸ-τρεῖς μέρες ἐφιλοξενοῦντο σὲ κάποιο διπλανὸ σπίτι, γιὰ νὰ συνέλθουν κάπως καὶ τότε βρῆκαν τὴν εὐκαιρία καὶ ἐξαφανίστηκαν καὶ κόρες καὶ νύφες καὶ γιοιοὶ καὶ γαμπροὶ καὶ ἐγγόνια.

Ὅπότε ἀναγκάστηκαν οἱ γέροντες νὰ φύγουν, ἀφοῦ ἦσαν φιλοξενούμενοι, καὶ νὰ πάνε στὸν μεγάλο τους γιοιό.

- **Θ**ὰ πάω ἐγώ,... λέει ὁ γέρο-πατέρας στὴν γυναίκα του. **Ἐ**σὺ κάτσε στὴν αὐλὴ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας μας καὶ βλέπουμε.

Ἦταν μεσημέρι, τρώγανε, ἡ οἰκογένεια τοῦ μεγάλου γιοιοῦ, ὅταν πῆγε. **Τ**οὺς παρακάλεσε. **Ὁ** γιοιός του δὲν ἤθελε οὔτε ν' ἀκούση. **Εἶ**χε ἐπηρεασθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν γυναίκα του, καὶ τῆς φωνάζει:

- **Ἄ**ντε βγάλ' τον ἔξω, γιὰ νὰ μὴ τοῦ σπάσω τὰ παιῖδια!

Τὸν βγάζει ἔξω ἡ νύφη καὶ τότε γυρίζει καὶ τῆς λέει ὁ παπποῦς:

- **Ἀ**π' τὸν **Θ**εὸ νὰ τὸ βρῆτε!...

Δηλαδή, τοὺς καταράστηκε... **Ε**ὐγενικὴ βέβαια φαίνεται ἡ κατάρα «ἀπ' τὸν **Θ**εὸ νὰ τὸ βρῆτε», ἀλλὰ εἶναι κατάρα!

Ἦ! τί ἤθελε καὶ τὸ εἶπε αὐτὸ ὁ εὐλογημένος;... **Τ**οῦ δίνει μιὰ κλωτσιὰ καὶ μιὰ σπρωξιὰ ἡ νύφη, καὶ πάρ' τον τούμπα ἀπὸ δεκαεξὶ σκαλιὰ ὕψος!...

Ὅταν τὸν σήκωσαν τὸν παπποῦ καὶ τὸν πῆγανε στὸν γιατρό, διαπιστώθηκε, ὅτι εἶχε σπάσει τὴν λεκάνη του. **Ἀ**ποτέλεσμα: νὰ μείνη παράλυτος καὶ νὰ κάμῃ ἕξι μῆνες στὸ νοσοκομεῖο.

Πάει ἡ μάνα, μόνη της τώρα, στὰ κορίτσια νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειά τους. **Τ**ὴν ἔβρισαν καὶ δὲν τὴν ἤθελαν, ἐπειδὴ ἡ καημένη εἶχε πάθει ἀκράτεια οὔρων καὶ δὲν μπορούσε. **Γ**ιὰ νὰ μὴ λερῶνῃ τὸ σπίτι, τὴν ἔδιωξαν!...

Τέλος, ὁ μικρὸς γιοιὸς τὴν ἔβαλε στὸ *πλυσταριό*. **Ἐ**κεῖνες τὶς ἐποχὲς εἶχαμε *πλυσταριὰ* στὶς ταράτσες τῶν σπιτιῶν καὶ ὄχι αὐτόματα πλυντήρια. **Π**έρασαν οἱ ἕξι μῆνες, βγῆκε καὶ ὁ μπαμπᾶς παράλυτος, ὅπως εἶπαμε, *χώθηκε* κι αὐτὸς ἐκεῖ στὸ *πλυσταριό*.

* * *

Μιὰ νύχτα μὲ πολλὰ ἀστροπελέκια καὶ μεγάλη καταιγίδα, πέφτει ἓνας κεραυνὸς στὸ *πλυσταριό*, καὶ ὄχι μόνο τὸ ἔκαψε, ἀλλὰ φόνευσε καὶ τὸν παράλυτο πατέρα.

Δὲν πέρασε λίγος καιρὸς, καὶ ἡ δυστυχημένη ἐκείνη μάνα ἀπὸ

τις στενοχώριες έπαθε πολλά. **Τ**ήν διώχνει και από τὸ καμμένο πλυσταριὸ και ἡ νύφη. **Τ**ώρα τί νὰ κάμη; **Π**άει και μένει κάτω από ἕνα γεφύρι.

Σὲ ἔνδεκα ἡμέρες τὴν βρῆκαν πεθαμένη, με ἕνα χαρτί στὰ παγωμένα της δάχτυλα ποὺ ἔγραφε:

*«**Ε**γὼ ἔφταιγα ποὺ τὰ παιδιά μου κατήντησαν ἔτσι. **Ἄ**ν τὰ ἀνάτρεφα με τὸν Χριστὸ στὴν ἀγκαλιά, ἀσφαλῶς και οἱ νύφες και οἱ γαμπροὶ θὰ ἦσαν καλύτεροι.*

***Ἀ**πὸ ἕναν περαστικὸ παπᾶ, πολὺ φωτισμένο, ἐξωμολογήθηκα και μοῦ εἶπε αὐτά. **Μ**οῦ ἔφερε τὴν θεία Κοινωνία ἐδῶ, κάτω ἀπὸ τὴν γέφυρα, και κοινώνησα. **Μ**οῦ εἶπε ἐπίσης, ὅτι θὰ ξανάρθη γιὰ νὰ με πάρη, νὰ μοῦ βρῆ ἕνα κατάλυμμα και θὰ κάνη ὅ,τι μπορεί γιὰ νὰ με περιθάλψη. **Ξ**έρω ὁμως ὅτι δὲν θὰ προλάβη.*

***Π**αιδιά μου, σᾶς ἀφήνω τὴν εὐχή μου. **Ν**ὰ γίνετε και σεῖς παπποῦδες και γιαγιάδες, πεθεροὶ και πεθερὲς με τὸν Χριστὸ μέσα σας. **Ν**ὰ μὴ συναντήσετε τίποτε ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶδαμε ἐμεῖς. **Ὁ** Θεὸς νὰ σᾶς ἔχη πάντοτε με τὸ καλό. **Ἡ** μητέρα σας».*

* * *

Σὲ ἕνα χρόνο περίπου ἀπὸ τὸ θάνατό της, ἡ νύφη ποὺ ἔδωσε τὴν σπρωξιά, ἔπесе ἀπὸ τὴν ἴδια σκάλα και χτύπησε τὰ χέρια της. **Ἔ**παθε ταχυτάτη μόλυνσι και τῆς τὰ ἔκοψαν. **Ἡ** ἄλλη νύφη ἔβγαλε ἕνα καρούμεπαλο στὸ κεφάλι, ποὺ τὴν ὠδήγησε σὲ δυὸ χρόνια στὸ τρελλοκομεῖο. **Ἀ**πὸ τὸ τρίτο σπῆτι πέθαναν ἐντὸς ἑπτὰ μηνῶν και τὰ τέσσερα μικρά τους παιδάκια. **Σ**τὸ τέταρτο σπιτικό, ὑπῆρξαν διαζύγια και φαγωμάρα.

* * *

Δέκα χρόνια μετὰ τὸ τραγικὸ τέλος αὐτῆς τῆς μάνας, δὲν ἔμεινε οὔτε ἕνας ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς οἰκογένειες. **Ἐ**νας-ἕνας, μία-μία οἱ οἰκογένειες ἀποδεκατίζονταν κατὰ κάποιον τρόπο ποὺ ἡ Θεία Δικαιοσύνη ἐπέβαλε, μιὰ και ὅλοι τους δὲν ἔδειξαν διάθεσι γιὰ μετάνοια οὔτε φανέρωσαν ἔστω και ἕνα σημάδι ἐντροπῆς γιὰ τὴν ἄστοργη συμπεριφορὰ στοὺς ὑπερήλικες και ἄρρωστους γονεῖς τους! □

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστόπουλου, Οἱ Ἀναβαθμοὶ στὴν ἔν Χριστῷ Πορεία, σελ. 290 κ.έ., Πειραιᾶς 2011. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.